

bojím sa súmraku

Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou...

Gn 1, 2

i.

prechod ponad jamu
bolí

nohy v ľaku
strácajú pohyb
keby sa mohli nechvieť
uveria v ten svet
na druhom brehu

možno niekoho stretnem
miznúce spojím

skús prejsť cestou
medzi svojím svetlom

bledneš

ii.

na nebo sa nepýtaj
verím v mrak
cez oči
pomalú pleť
keď svitá

viera sa zveruje sitám

všetkému naprotiv

si tam?
(nič nepočuť)

iii.

ktosi ma prikryl mokrom
ako hlinou

zhasli lampy
hoci sa človek delí
na tri
teraz som len telo

sivou by sa mrhalo
keby sa vedelo
viac
ako tušiť

očakávam, že je zmysel
čakaním je
trocha užší

pomalá
pomalá pleť
uverí v strach
keď svitá

viera sa zveruje sitám

maj oči pre uši

si tam?
nič nepočuť

neverím kostiam

i.

vyzerajú akoby skákali po oblohe
vlasy rozviate
do strán
žasnem

občas sa človek rád do seba schová
aby zdíval
prirýchly rast
z tiem
mu bráni dýchať

ii.

neverím kostiam
a predsa
smer ktorým sa na mňa dívaš
je iskra
praskot
horko
sila

neunesiem plod
čo telom trasie

iii.

akýsi boh sa sľúbil
poslať
na sneh

zhasni
čosi sa mi sníva...

oco

i.

strieľa
tmu
od chrbta

mraky sú nepriestrelné
ty súmračná

pomodli sa za menej
otcov
čo sú zo zeme
a dážď dá
oči ktoré pučia

*- mlč, ak by ti spadli z oka tie veci, budeš
viditeľná -*

ii.

keď sa mi zvlčia
vlasy
zjem ťa
oco

si ako všetci
pol deci
- belov
rečí

a ja poslušné
dieťa

medzi nami
si dvaja svietia
medzerami

iii.

čosi sa vo mne bráni
čo ak ostanú
po sieťovaní
diery?

chcem sa uzliť
zatmieť dvere

ako bolí
to zatváranie dier

iv.

viac ako dvadsaťročné
dievča je celé

zem je s ňou
malo by ďalej rásť
do šírky radšej nie
iba ak vo viere

ani nevieme
ako veľa závisí
od koreňov

v.

tak trpíš príchuť medzidní

a samota je bližšie
ako túžba zasadiť sa
do záhrady, poľa,
do správneho kontextu

stále čosi chýba

všetky rozumné rastliny poslušne prijímajú
vodu

len ty:

nestíhaš

nestíhaš